

Europeiska unionens officiella tidning

C 103

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofjärde årgången

2 april 2011

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2011/C 103/01

Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning* EUT C 95, 26.3.2011 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2011/C 103/02

Förenade målen C-436/08 och C-437/08: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Österrike) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) mot Finanzamt Linz (Fri rörlighet för kapital — Inkomstskatt för juridiska personer — Undantag från skatt för inhemsk utdelning — Undantag från skatt för utländsk utdelning förutsätter att vissa villkor uppfylls — Tillämpning av ett avräkningssystem för utländsk utdelning som inte är undantagen från skatt — Erforderlig bevisning beträffande avräkningsbar utländsk skatt) 2

SV

Pris:
3 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

2011/C 103/03	Mål C-52/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Stockholms tingsrätt) — Konkurrensverket mot TeliaSonera AB (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 102 FEUF — Missbruk av dominerande ställning — En teleoperatörs prissättning — Leverans av återförsäljarprodukter för ADSL — Tillhandahållande av bredbandsanslutning till slutkonsumenter — Marginalpress gentemot konkurrenter)	3
2011/C 103/04	Mål C-251/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern (Offentlig upphandling av varor och byggentreprenader — Områdena vatten, energi, transporter och telekommunikationer — Direktiv 93/38/EEG — Meddelande om upphandling — Tilldelningskriterier — Likabehandling av anbudsgivare — Öppenhetsprincipen — Direktiv 92/13/EEG — Prövningsförfarande — Skyldighet att motivera beslut att avvisa en anbudssökande)	4
2011/C 103/05	Mål C-260/09 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 februari 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (tidigare CD-Contact Data GmbH) mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter på märket Nintendo — Begränsning av parallelexport på denna marknad — Avtal mellan tillverkaren och ensamåterförsäljaren — Distributionsavtal som tillåter passiv försäljning — Fastställande av en gemensam vilja när direkt skriftlig bevisning saknas avseende en begränsning av denna försäljning — Beviskravet för att det föreligger ett vertikalt avtal)	4
2011/C 103/06	Mål C-283/09: Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy Warszawa (Polen)) — Artur Weryński mot Mediatel 4B Spółka z o.o. (Civilrättsligt samarbete — Bevisupptagning — Hörande av vittne vid den anmodade domstolen på begäran av den ansökande domstolen — Vittnesersättning)	5
2011/C 103/07	Förenade målen C-307/09–C-309/09: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09) och Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) mot Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Frihet att tillhandahålla tjänster — Utstationering av arbetstagare — 2003 års anslutningsakt — Övergångsbestämmelser — Polska medborgares tillträde till arbetsmarknaderna i de stater som vid tidpunkten för Republiken Polens anslutning redan var medlemmar i Europeiska unionen — Krav på arbetstillstånd för att ställa arbetskraft till förfogande — Direktiv 96/71/EG — Artikel 1.3)	5
2011/C 103/08	Mål C-359/09: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Ítéltábla — Republiken Ungern) — Donat Cornelius Ebert mot Budapesti Ügyvédi Kamara (Advokater — Direktiv 89/48/EEG — Erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier — Direktiv 98/5/EG — Stadigvarande utövande av advokatyrtket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles — Användning av värdlandets yrkestitel — Villkor — Registrering i ett advokatsamfund i värdlandet)	6
2011/C 103/09	Mål C-494/09: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italien)) — Bolton Alimentari SpA mot Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Tullrätt — Tullkvot — Tullkodexen — Artikel 239 — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artiklarna 308a, 308b och 905 — Förordning (EG) nr 975/2003 — Tonfisk — Uttömmande av en kvot — Öppnandedag — Söndag)	6

2011/C 103/10	Mål C-11/10: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot Marishipping and Transport BV (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Tull — Befrielse — Farmaceutiska ämnen — Sammansättning — Restriktioner)	7
2011/C 103/11	Mål C-16/10: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket)) — The Number Ltd och Conduit Enterprises Ltd mot Office of Communications och British Telecommunications plc (Tillnärmning av lagstiftning — Telekommunikation — Nät och tjänster — Direktiv 2002/22/EG — Urval av företag för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster — Åläggande av särskilda skyldigheter för det utsedda företaget — Nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar)	8
2011/C 103/12	Mål C-25/10: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Liège — Belgien) — Missionswerk Werner Heukelbach ev mot État belge — SPF Finances (Direkt beskattning — Fri rörlighet för kapital — Arvsskatt — Testamentariskt förordnande till förmån för ideella organisationer — En reducerad skattesats är inte tillämplig när organisationerna har sätet för sin verksamhet i en annan medlemsstat än den i vilken testatorn hade sitt egentliga hemvist eller arbetade — Restriktion — Motivering)	8
2011/C 103/13	Mål C-30/10: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Linköpings tingsrätt — Sverige) — Lotta Andersson mot Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 80/987/EEG — Artikel 10 c — Nationell bestämmelse — Garanti för betalning av arbetstagarnas utestående fordringar — Undantag beträffande personer som senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av det företag i vilket de är anställda och haft ett betydande inflytande över dess verksamhet)	9
2011/C 103/14	Mål C-78/10: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Rouen (Frankrike)) — Marc Berel m.fl mot Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre och Administration des douanes du Havre (Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 213, 233 och 239 — Solidariskt ansvar när flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld — Eftergift av importtull — Tullskuldens upphörande — En solidariskt ansvarig medgäldenärs möjlighet att göra gällande en eftergift av tullskuld som beviljats en annan medgäldenär — Föreligger inte)	9
2011/C 103/15	Mål C-321/10: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Direktiv 2007/2/EG — Miljöpolitik — Infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) — Utbyte och uppdatering av data i elektroniskt format — Ofullständigt införlivande)	10
2011/C 103/16	Mål C-391/10: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Direktiv 2007/36/EG — Utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag — Underlåtenhet att fullständigt införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)	10

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 103/17	Mål C-395/10: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Direktiv 2007/2/EG — Miljöpolitik — Infrastruktur för rumslig information — Utbyte och uppdatering av uppgifter i elektroniskt format — Underlätelse att vidta nationella införlivandeåtgärder)	11
2011/C 103/18	Mål C-143/10 P: Överklagande ingett den 29 januari 2010 av Antoni Tomasz Uznański av det beslut som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 27 november 2009 i mål T-348/09, Uznański mot Polen	11
2011/C 103/19	Mål C-611/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Waldemar Hudzinski mot Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse	11
2011/C 103/20	Mål C-612/10: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak mot Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse	11
2011/C 103/21	Mål C-625/10: Talan väckt den 29 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	12
2011/C 103/22	Mål C-626/10 P: Överklagande ingett den 28 december 2010 av Kalliope Agapiou Joséphidès av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 21 oktober 2010 i mål T-439/08, Agapiou Joséphidès mot kommissionen och EACEA	13
2011/C 103/23	Mål C-627/10: Talan väckt den 29 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien	13
2011/C 103/24	Mål C-5/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 januari 2011 — brottmål mot Titus Alexander Jochen Donner	14
2011/C 103/25	Mål C-25/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17 januari 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A mot Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Mål C-34/11: Talan väckt den 21 januari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	15
2011/C 103/27	Mål C-35/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 21 januari 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation mot Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Mål C-42/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Amiens (Frankrike) den 31 januari 2011 — brottmål mot Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge	16
2011/C 103/29	Mål C-46/11: Talan väckt den 1 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 103/30	Mål C-48/11: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 2 februari 2011 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö	17
2011/C 103/31	Mål C-52/11 P: Överklagande ingett den 4 februari 2011 av Fernando Marcelino Victoria Sánchez av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 17 november 2010 i mål T-61/10 ...	17
Tribunalen		
2011/C 103/32	Mål T-118/07: Tribunalens dom av den 18 februari 2011 — P.P.TV mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsordmärket PPT — Det äldre nationella figurmärket PPTV — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))	19
2011/C 103/33	Mål T-385/07: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — FIFA mot kommissionen (TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Konungariket Belgien avseende evenemang av särskild vikt för det belgiska samhället — Fotbolls-VM — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Åganderätt)	19
2011/C 103/34	Mål T-55/08: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — UEFA mot kommissionen (TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i medlemsstaten — Europamästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 49 EG och 86 EG — Åganderätt)	20
2011/C 103/35	Mål T-68/08: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — FIFA mot kommissionen (TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i medlemsstaten — Fotbolls-VM — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Åganderätt)	20
2011/C 103/36	Mål T-10/09: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Formula One Licensing mot harmoniseringsbyrån — Global Sports Media (F1-LIVE) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket F 1-LIVE — Det äldre gemenskapsfigurmärket och de äldre nationella och internationella ordmärkena F 1 och F 1 Formula 1 — Överklagandenämndens avslag på invändningen — Relativa registreringshinder — Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009))	21
2011/C 103/37	Mål T-122/09: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods mot rådet (Dumping — Import av beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Folkrepubliken Kina — Rätten till försvar — Motiveringskyldighet — Principen om god förvaltningssed — Artiklarna 15.2, 20.4 och 20.5 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 15.2, 20.4 och 20.5 i förordning (EG) nr 1225/2009))	21

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2011/C 103/38	Mål T-324/09: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — J & F Participações mot harmoniseringsbyrån — Plusfood Wrexham (Friboi) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket Friboi som gemenskapsvarumärke — Det tidigare nationella ordmärket FRIBO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009).....	22
2011/C 103/39	Mål T-385/09: Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Annco mot harmoniseringsbyrån — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ANN TAYLOR LOFT — Det äldre nationella ordmärket LOFT — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009).....	22
2011/C 103/40	Mål T-471/10: Talan väckt den 28 september 2010 — Brendan Gill mot kommissionen	22
2011/C 103/41	Mål T-32/11: Talan väckt den 24 januari 2011 — Verenigde Douaneagenten BV mot kommissionen	23
2011/C 103/42	Mål T-60/11: Talan väckt den 26 januari 2011 — Kraft Foods Global Brands mot harmoniseringsbyrån — Fenaco (SUISSE PREMIUM)	24
2011/C 103/43	Mål T-65/11: Talan väckt den 28 januari 2011 — Recombined Dairy System mot kommissionen	25
2011/C 103/44	Mål T-78/11 P: Överklagande ingett den 7 februari 2011 av Erika Lenz av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2010 i mål F-80/09, Lenz mot kommissionen	25
2011/C 103/45	Mål T-80/11: Talan väckt den 9 februari 2011 — Nath Kalsi mot harmoniseringsbyrån — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)	26
2011/C 103/46	Mål T-85/11 P: Överklagande ingett den 11 februari 2011 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 23 november 2010 i mål F-65/09, Luigi Marcuccio mot kommissionen	27
2011/C 103/47	Mål T-88/11: Talan väckt den 18 februari 2011 — BIA Separations mot kommissionen	27
2011/C 103/48	Mål T-92/11: Talan väckt den 18 februari 2011 — Andersen mot kommissionen	28

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

*(2011/C 103/01)***Europeiska unionens domstol senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning***

EUT C 95, 26.3.2011

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 89, 19.3.2011

EUT C 80, 12.3.2011

EUT C 72, 5.3.2011

EUT C 63, 26.2.2011

EUT C 55, 19.2.2011

EUT C 46, 12.2.2011

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Österrike) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) mot Finanzamt Linz

(Förenade målen C-436/08 och C-437/08) ⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Inkomstskatt för juridiska personer — Undantag från skatt för inhemsk utdelning — Undantag från skatt för utländsk utdelning förutsätter att vissa villkor uppfylls — Tillämpning av ett avräkningssystem för utländsk utdelning som inte är undantagen från skatt — Erforderlig bevisning beträffande avräkningsbar utländsk skatt)

(2011/C 103/02)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Motpart: Finanzamt Linz

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Finanzsenat — Tolkning av gemenskapsrätten — Nationella bestämmelser enligt vilka inhemsk utdelning omfattas av bestämmelser om undantag från skatteplikt medan utdelning från utlandet omfattas av ett sådant undantag först när andelsinnehavet uppgår till 25 procent — Rättspraxis och förvaltningspraxis som för uppfyllande av kraven i gemenskapsrätten innebär att ett avräkningssystem ska tillämpas på utdelning från utlandet hänförlig till ett andelsinnehav understigande 25 procent

Domslut

1. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken det föreskrivs ett undantag från inkomstskatt för juridiska personer avseende portföljutdelning på andelsinnehav i bolag med hemvist i landet, och enligt vilken detta undantag när det gäller portföljutdelning från bolag med

hemvist i de tredjeländer som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 villkoras med att det föreligger ett omfattande avtal om bistånd vid handräddning och indrivning mellan den aktuella medlemsstaten och det aktuella tredjelandet, eftersom det är tillräckligt att det föreligger ett avtal om ömsesidigt bistånd avseende handräddning för att ändamålen med den ifrågakvarande lagstiftningen ska uppnås.

2. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken undantag från inkomstskatt för juridiska personer gäller för portföljutdelning som ett bolag med hemvist i landet uppbär från ett annat bolag med hemvist i landet, medan enligt nämnda lagstiftning sådan inkomstskatt för juridiska personer ska tas ut på portföljutdelning som ett bolag med hemvist i landet erhåller från ett bolag med hemvist i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, dock endast i den mån den skatt som erlagts i hemviststaten för sistnämnda bolag avräknas från den skatt som ska erläggas i det utdelningsmottagande bolagets hemviststat och i den mån den administrativa börda som åvilar det utdelningsmottagande bolaget för att erhålla sådan avräkning inte är överdriven. Uppgifter som de nationella skattemyndigheterna begär in från det utdelningsmottagande bolaget beträffande den skatt som faktiskt påförts vinsten i det utdelande bolaget i dess hemviststat utgör en inneböende del av avräkningsmetodens själva funktion och kan inte anses utgöra en överdriven administrativ börda.

3. Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det i syfte att förhindra ekonomisk dubbelbeskattnings föreskrivs att portföljutdelning till ett bolag med hemvist i landet från ett annat bolag med hemvist i landet ska undantas från inkomstskatt för juridiska personer, medan nämnda lagstiftning varken ger rätt till undantag från skatt på utdelningen eller en rätt till avräkning för skatt som det utdelande bolaget har erlagt i sin hemviststat när det gäller utdelning från ett bolag med hemvist i ett annat tredjeland än ett som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992.

4. Artikel 63 FEUF utgör inte hinder för att en nationell myndighet använder sig av ett förfarande som innebär den beträffande utdelning från vissa tredjeländer tillämpar avräkningsmetoden under ett visst lägsta andelsinnehav som det utdelningsmottagande bolaget äger i kapitalet i det utdelande bolaget, och undantagande-metoden för andelsinnehav däröver, medan den systematiskt

tillämpar undantagandemetoden för inhemsk utdelning, dock endast i den mån som de aktuella mekanismerna för att förhindra eller lindra kedjebeskattningen av utdelade vinster leder till ett likvärdigt resultat. Den omständigheten att den nationella skattemyndigheten begär upplysningar av det utdelningsmottagande bolaget beträffande den skatt som faktiskt har belastat vinsten i det utdelande bolaget i det tredjeland där det har sitt hemvist utgör en inneboende del av avräkningsmetodens själva funktion och inverkar inte som sådan på likvärdigheten mellan undantagande- och avräkningsmetoden.

5. Artikel 63 FEUF ska tolkas så,

- att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken bolag med hemvist i landet ges möjlighet att spara underskott från ett taxeringsår till senare taxeringsår och enligt vilken ekonomisk dubbelbeskattning av utdelning förhindras genom att undantagandemetoden tillämpas på inhemsk utdelning medan avräkningsmetoden tillämpas på utdelning från bolag med hemvist i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland, i den mån som en sådan lagstiftning, vid tillämpning av avräkningsmetoden, inte medger att rätten till avräkning för den inkomstskatt för juridiska personer som erlagts i det utdelande bolagets hemviststat sparas till senare taxeringsår om detta bolag redovisade ett underskott av näringsverksamhet under det taxeringsår då utdelningsmottagaren erhöll den utländska utdelningen, och
- att den inte innebär en skyldighet för en medlemsstat att i sin skattelagstiftning föreskriva att skatt som tagits ut på utdelning genom innehållande av källskatt i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland får avräknas i syfte att undvika juridisk dubbelbeskattning — till följd av att berörda medlemsstater utövar sin respektive beskattningsrätt parallellt — av utdelning som ett bolag med hemvist i förstnämnda medlemsstat erhåller.

(¹) EUT C 19 av den 24.1.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Stockholms tingsrätt) — Konkurrensverket mot TeliaSonera AB

(Mål C-52/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 102 FEUF — Missbruk av dominerande ställning — En teleoperatörs prissättning — Leverans av återförsäljarprodukter för ADSL — Tillhandahållande av bredbandsanslutning till slutkonsumenter — Marginalpress gentemot konkurrenter)

(2011/C 103/03)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Stockholms tingsrätt

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Konkurrensverket

Svarande: TeliaSonera AB

Ytterligare deltagare i rättegången: Tele2 Sverige AB

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Stockholms tingsrätt — Tolkning av artikel 82 EG — Marginalpress — Priser som en teleoperatör, och tidigare innehavare av ett historiskt monopol, tillämpar för tillgång till ADSL — Skillnaden mellan de priser som ett bolag fakturerar mellanhänder vid leveranser av ADSL i grossistledet och de konsumentpriser som företaget tillämpar för tillgång till ADSL räcker inte för att täcka företagets tillkommande kostnader för leverans av dessa tjänster i detaljistledet

Domslut

Det förhållandet att ett vertikalt integrerat företag, som har en dominerande ställning på grossistmarknaden för återförsäljarprodukter för ADSL, tillämpar en prissättning som innebär att skillnaden mellan de priser som tas ut på denna marknad och de priser som tas ut på detaljistmarknaden för tillhandahållande av bredbandsanslutningar till slutkunder inte räcker för att täcka de specifika kostnader som företaget har för att få tillträde till detaljistmarknaden kan utgöra missbruk i den mening som avses i artikel 102 FEUF, såvida det inte föreligger en objektiv motivering.

Vid bedömningen av huruvida en sådan prissättning ska anses utgöra missbruk, ska samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas. I synnerhet ska följande omständigheter beaktas.

— I princip och i första hand ska det berörda företagets priser och kostnader på detaljistmarknaden beaktas. Först när det på grund av omständigheterna saknas möjlighet att referera till dessa priser och kostnader ska konkurrenternas priser och kostnader på samma marknad beaktas.

— Det måste bevisas att prissättningen, särskilt med hänsyn till att grossistprodukten är oumbärlig, får en i vart fall potentiell, konkurrensbegränsande effekt på detaljistmarknaden, utan att denna effekt kan motiveras ekonomiskt.

Nedanstående omständigheter är i princip inte relevanta för en sådan bedömning.

— Det förhållandet att det berörda företaget saknar en regulatorisk skyldighet att leverera återförsäljarprodukter för ADSL på den grossistmarknad på vilken det har en dominerande ställning.

— Graden av dominans som företaget har på den marknaden.

— Det förhållandet att nämnda företag inte har en dominerande ställning även på detaljistmarknaden för tillhandahållande av bredbandsanslutningar till slutkunder.

— Frågan huruvida prissättningen tillämpas på nya eller befintliga kunder till det berörda företaget.

— Det förhållandet att det dominerande företaget inte har någon möjlighet att vinna tillbaka de förluster som eventuellt uppkommer till följd av att en sådan prissättning tillämpas.

— De relevanta marknadernas mognadsgrad och det förhållandet att de är föremål för ett tekniskifte, vilket kräver stora investeringar.

(¹) EUT C 90, 18.4.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 17 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Cypern

(Mål C-251/09) (¹)

(Offentlig upphandling av varor och byggtreprenader — Områdena vatten, energi, transporter och telekommunikationer — Direktiv 93/38/EEG — Meddelande om upphandling — Tilldelningskriterier — Likabehandling av anbudsgivare — Öppenhetsprincipen — Direktiv 92/13/EEG — Prövningsförfarande — Skyldighet att motivera beslut att avvisa en anbudssökande)

(2011/C 103/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Zadra, I. Chatzigiannis och M. Patakia)

Svarande: Republiken Cypern (ombud: K. Likourgos och A. Pantazi-Lamprou)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 4.2 och 31.1 i rådets direktiv 93/38/EEG av den 14 juni 1993, om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 199, s. 84; svensk specialutgåva, område 6, volym 4, s. 177) — Åsidosättande av artikel 1.1 i rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna (EGT L 76, s. 14; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 127) — Skyldighet att motivera beslut att avvisa en anbudssökande — Skyldighet att säkerställa att den upphandlande enhetens beslut kan prövas effektivt och skyndsamt — Principerna om likabehandling och om insyn

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 233, 26.9.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 10 februari 2011 — Activision Blizzard Germany GmbH (tidigare CD-Contact Data GmbH) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-260/09 P) (¹)

(Överklagande — Artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet — Marknaden för spelkonsoler och spelkassetter av märket Nintendo — Begränsning av parallelexport på denna marknad — Avtal mellan tillverkaren och ensamåterförsäljaren — Distributionsavtal som tillåter passiv försäljning — Fastställande av en gemensam vilja när direkt skriftlig bevisning saknas avseende en begränsning av denna försäljning — Beviskravet för att det föreligger ett vertikalt avtal)

(2011/C 103/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Activision Blizzard Germany GmbH (tidigare CD-Contact Data GmbH) (ombud: J.K. de Pree och E.N.M Raedts, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Noë och F. Ronkes Agerbeek)

Saken

Överklagande av förstainstansrättens dom (åttonde avdelningen) av den 30 april 2009 i mål T-18/03, CD-Contact Data GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission, där förstainstansrätten satte ned de böter som ålades sökanden och i övrigt ogillade en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2003/675/EG av den 30 oktober 2002 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution och COMP/36.321 Omega — Nintendo), angående ett gruppavtal och samordnade förfaranden på marknaden för Nintendokonsoler och spel kompatibla med Nintendokonsolen, avsedda att begränsa parallelexport av sådana konsoler och spel

Domslut

1. Överklagandet ogillas.

2. *Activision Blizzard Germany GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EUT C 220, 12.9.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy Warszawa (Polen)) — Artur Weryński mot Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Mål C-283/09) (¹)

(Civilrättsligt samarbete — Bevisupptagning — Hörande av vittne vid den anmodade domstolen på begäran av den ansökande domstolen — Vittnesersättning)

(2011/C 103/06)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy Warszawa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Artur Weryński

Svarande: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tolkning av rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur (EGT L 174, s. 1) — Hörande av vittne i domstol i en medlemsstat på begäran av domstol i en annan medlemsstat — Vittnesersättning — Den anmodade domstolens möjlighet att begära förskottsersättning för det hörda vittnet från den ansökande domstolen

Domslut

Artiklarna 14 och 18 i rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ska tolkas så, att en ansökande domstol inte är skyldig att till den anmodade domstolen utge ett förskott motsvarande ersättningen till ett vittne eller i efterhand kompensera denna domstol för den ersättning som har utgetts till det hörda vittnet.

(¹) EUT C 244, 10.10.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State — Nederländerna) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09) och Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) mot Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Förenade målen C-307/09–C-309/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Utstationering av arbetstagare — 2003 års anslutningsakt — Övergångsbestämmelser — Polska medborgares tillträde till arbetsmarknaderna i de stater som vid tidpunkten för Republiken Polens anslutning redan var medlemmar i Europeiska unionen — Krav på arbetstillstånd för att ställa arbetskraft till förfogande — Direktiv 96/71/EG — Artikel 1.3)

(2011/C 103/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09) och Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Motpart: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Raad van State (Nederländerna) — Tolkning av artiklarna 49 EG och 50 EG och av artikel 1.3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken det krävs ett anställningstillstånd för att få utstationera arbetstagare

Domslut

1. Artiklarna 56 FEUF och 57 FEUF utgör inte hinder mot att en medlemsstat, under den övergångsperiod som avses i kapitel 2 punkt 2 i bilaga XII till Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen, föreskriver krav på arbetstillstånd för att polska arbetstagare ska kunna utstationeras i den medlemsstaten, i den mening som avses i artikel 1.3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster.

2. Utstationering av arbetstagare i den mening som avses i artikel 1.3 c i direktiv 96/71 är en tjänst som utförs mot ersättning, för vilken den utstationerade arbetstagaren förblir anställd i det tillhandahållande företaget utan att det ingås något anställningsavtal med användarföretaget. Denna utstationering kännetecknas av att arbetstagarens förflyttning till värdmedlemsstaten utgör själva föremålet för företagets tillhandahållande av tjänster och av att arbetstagaren utför sina arbetsuppgifter under användarföretagets kontroll och ledning.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Ítéltábla — Republiken Ungern) — Donat Cornelius Ebert mot Budapesti Ügyvédi Kamara

(Mål C-359/09) (¹)

(Advokater — Direktiv 89/48/EEG — Erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier — Direktiv 98/5/EG — Stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles — Användning av värdlandets yrkestitel — Villkor — Registrering i ett advokatsamfund i värdlandet)

(2011/C 103/08)

Rättegångspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Ítéltábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Donat Cornelius Ebert

Motpart: Budapesti Ügyvédi Kamara

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Fővárosi Ítéltábla — Tolkning av rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192) och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles (EGT L 77, s. 36) — En medlemsstats lagstiftning enligt vilken möjligheten att utöva advokatycket under medlemsstatens yrkestitel är förbehållen de advokater som är anslutna till ett advokatsamfund i medlemsstaten

Domslut

1. Varken rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv

2001/19/EG av den 14 maj 2001, eller Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatycket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles, utgör hinder för nationell lagstiftning som innebär att det krävs anslutning till en sådan sammanslutning som ett advokatsamfund för att utöva advokatycket under värdlandets advokattitel.

2. Direktiven 89/48 och 98/5 kompletterar varandra genom att fastställa två möjligheter för advokater från medlemsstaterna att få tillträde till advokatycket i en värdmedlemsstat under den statens yrkestitel.

(¹) EUT C 312, 19.12.2009

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italien)) — Bolton Alimentari SpA mot Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Mål C-494/09) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Tullrätt — Tullkvot — Tullkodexen — Artikel 239 — Förordning (EEG) nr 2454/93 — Artiklarna 308a, 308b och 905 — Förordning (EG) nr 975/2003 — Tonfisk — Uttömmande av en kvot — Öppnandedag — Söndag)

(2011/C 103/09)

Rättegångspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bolton Alimentari SpA

Motpart: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Tolkning av artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1) — Tolkning av artiklarna 308a — 308c, 899 andra stycket och 905.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av

den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1) — Återbetalning eller eftergift av importtull — En medlemsstats möjlighet att själv pröva en ansökan om återbetalning — Begreppet särskild situation i artikel 239.1 i förordning (EEG) nr 2913/92 — Gemenskapsimportör som inte fått tillgång till en tullkvot som öppnats på en söndag, på grund av att de nationella tullkontoren är stängda den dagen

Domslut

1. Artiklarna 308a–308c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att kommissionen fattar ett beslut som innebär att ett företag utestängs från en tullkvot på grund av att denna kvot uttömts samma dag som den öppnats, vilket var en söndag, och tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken företaget i fråga är etablerat hade stängt denna dag
2. Artiklarna 308a–308c i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 214/2007, ska tolkas så, att de inte ålägger en medlemsstat att begära att kommissionen förordnar om uppskov beträffande en tullkvot för att säkerställa en rättvis och icke-diskriminerande behandling av importörerna när tullkvoten öppnas en söndag och tullmyndigheterna i medlemsstaten i fråga har stängt denna dag samt tullkvoten i fråga riskerar att uttömmas samma dag som den öppnas, med hänsyn till att tullmyndigheterna i andra medlemsstater har öppet på söndagarna.
3. I andra fall än dem som avses i artikel 899.1 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 214/2007, är en tullmyndighet i en medlemsstat själv behörig att avgöra en sådan ansökan om återbetalning som avses i artikel 239.2 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006, när myndigheten anser att kommissionen inte begått något fel och att ansökan i fråga inte omfattas av något annat av de fall som avses i artikel 905.1 i nämnda förordning nr 2454/93.
4. Artikel 239 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 1791/2006, ska tolkas så, att den omfattar det fallet att en i Europeiska unionen etablerad importör utestängs från tilldelning av en tullkvot, som öppnas på en söndag, på grund av att tullmyndigheterna i den medlemsstat i vilken importören är etablerad har stängt på söndagarna.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — Staatssecretaris van Financiën mot Marishipping and Transport BV

(Mål C-11/10) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EEG) nr 2658/87 — Gemensamma tulltaxan — Tull — Befrielse — Farmaceutiska ämnen — Sammansättning — Restriktioner)

(2011/C 103/10)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Marishipping and Transport BV

Saken

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) — Tolkningen av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22) — Farmaceutiska ämnen som är befriade från tull — Ämnet är inte i ren form — Restriktioner

Domslut

Bilaga I del 1 avsnitt II C punkt 1 i till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 och kommissionens förordning nr 1832/2002 av den 1 augusti 2002 ska tolkas så, att ett farmaceutiskt ämne, som är upptaget i förteckningen över de ämnen som avses i bilaga 3 i del 3 till nämnda bilaga I, i vilket andra — i synnerhet farmaceutiska — ämnen har tillsatts, inte längre kan beviljas den tullbefrielse som hade varit tillämplig på ett sådant ämne i ren form.

⁽¹⁾ EUT C 24, 30.1.2010.

⁽¹⁾ EUT C 80, 27.3.2010.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket)) — The Number Ltd och Conduit Enterprises Ltd mot Office of Communications och British Telecommunications plc

(Mål C-16/10) ⁽¹⁾

(Tillnärmning av lagstiftning — Telekommunikation — Nät och tjänster — Direktiv 2002/22/EG — Urval av företag för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster — Åläggande av särskilda skyldigheter för det utsedda företaget — Nummerupplysningstjänster och abonnentförteckningar)

(2011/C 103/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Number Ltd och Conduit Enterprises Ltd

Motparter: Office of Communications och British Telecommunications plc

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Tolkning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21), Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33), och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51) — Urval av företag för att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster — Särskilda skyldigheter som kan åläggas det utsedda företaget

Domslut

Det är enligt artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) endast tillåtet för medlemsstaterna — när de beslutar att i enlighet med denna bestämmelse utse ett eller flera företag som ska säkerställa tillhandahållandet av en samhällsomfattande tjänst eller delar av den tjänsten, såsom den definieras i artiklarna 4–7 och 9.2 i direktivet — att ålägga företagen de särskilda skyldigheter som föreskrivs i direktivet,

vilka har ett samband med de utsedda företagens eget tillhandahållande av tjänsten eller delarna av tjänsten.

⁽¹⁾ EUT C 63, 13.3.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Liège — Belgien) — Missionswerk Werner Heukelbach ev mot État belge — SPF Finances

(Mål C-25/10) ⁽¹⁾

(Direkt beskattning — Fri rörlighet för kapital — Arvsskatt — Testamentariskt förordnande till förmån för ideella organisationer — En reducerad skattesats är inte tillämplig när organisationerna har sätet för sin verksamhet i en annan medlemsstat än den i vilken testatorn hade sitt egentliga hemvist eller arbetade — Restriktion — Motivering)

(2011/C 103/12)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Motpart: État belge

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal de première instance de Liège — Tolkning av artiklarna 18, 45, 49 och 54 FEUF — Arvsskatt — Vägran att tillämpa den reducerade skattesats som är tillämplig på testamentariska gåvor till ideella organisationer och allmännyttiga stiftelser när dessa organisationer och stiftelser har sitt säte i en annan medlemsstat än den i vilken arvlätaren har varit bosatt eller arbetat — Diskriminering på grund av nationalitet — Inskränkning i etableringsfriheten

Domslut

Artikel 63 FEUF utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken förmånen i form av reducerad arvsskattesats förbehålls de ideella organisationer som har sätet för verksamheten i denna medlemsstat eller i den medlemsstat där testatorn hade sitt egentliga hemvist eller sin faktiska arbetsplats vid tidpunkten för sitt frånfälle, eller i vilken vederbörande tidigare haft sitt egentliga hemvist eller sin faktiska arbetsplats.

⁽¹⁾ EUT C 100 av den 17.4.2010.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 10 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Linköpings tingsrätt — Sverige) — Lotta Andersson mot Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Mål C-30/10) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 80/987/EEG — Artikel 10 c — Nationell bestämmelse — Garanti för betalning av arbetstagarnas utestående fordringar — Undantag beträffande personer som senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av det företag i vilket de är anställda och haft ett betydande inflytande över dess verksamhet)

(2011/C 103/13)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Lin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Lotta Andersson

Svarande: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Linköpings tingsrätt — Tolkning av artikel 10 c i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens, i dess lydelse enligt direktiv 2002/74/EG — Nationell lagstiftning enligt vilken kretsen av arbetstagare som har rätt till betalning av fordran hos arbetsgivaren inte omfattar de personer som sex månader före konkursansökan av det företag där de är anställda har ägt en väsentlig andel av företaget och haft ett betydande inflytande över dess verksamhet

Domslut

Artikel 12 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (kodifierad version) ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse som undantar en arbetstagare från garantin att erhålla betalning för sina utestående fordringar, på grund av att han, själv eller jämte nära anförvanter, senare än sex månader före konkursansökningen har ägt en väsentlig andel av företaget och haft ett betydande inflytande över dess verksamhet.

⁽¹⁾ EUT C 100 av den 17.4.2010.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 februari 2011 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Rouen (Frankrike)) — Marc Berel m.fl mot Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre och Administration des douanes du Havre

(Mål C-78/10) ⁽¹⁾

(Gemenskapens tullkodex — Artiklarna 213, 233 och 239 — Solidariskt ansvar när flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld — Eftergift av importtull — Tullskuldens upphörande — En solidariskt ansvarig medgäldenärs möjlighet att göra gällande en eftergift av tullskuld som beviljats en annan medgäldenär — Föreligger inte)

(2011/C 103/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Rouen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marc Berel, i egenskap av representant för Société Port Angot Développement, Emmanuel Hess, i egenskap av konkursförvaltare för Société Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre port, Société Port Angot Développement, som trätt i stället för Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS, Asia Pulp & Paper France EURL

Motpart: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre och Administration des douanes du Havre

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour d'appel de Rouen — Tolkning av artiklarna 213, 233 och 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Eftergift av importtullar — Medgäldenär kan inte åberopa solidariskt ansvar för tullskulden för att erhålla eftergift av importtullar vilket tidigare beviljats en annan medgäldenär

Domslut

Artiklarna 213, 233 och 239 i rådet förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 82/97 av den 19 december 1996, ska tolkas så, att de utgör hinder för att, vid solidariskt betalningsansvar för en tullskuld i den mening som avses i nämnda artikel 213, såsom det ansvar som avses i det nationella målet, tillämpa en nationell rättsprincip, vilken innebär

att en partiell eftergift av tull som beviljats en av medgäldenärerna med stöd av nämnda artikel 239 kan göras gällande av de övriga medgäldenärerna, på så sätt att skuldens upphörande enligt artikel 233 första stycket b i samma kodex ska avse skulden som sådan och således befria samtliga för skulden solidariskt ansvariga medgäldenärer med ett belopp motsvarande det eftergivna beloppet.

(¹) EUT C 113, 1.5.2010.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 17 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-321/10) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2007/2/EG — Miljöpolitik — Infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) — Utbyte och uppdatering av data i elektroniskt format — Ofullständigt införlivande)

(2011/C 103/15)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Sénéchal)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: T. Materne och M. Jacobs)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, s. 1)

Domslut

1. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire), genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 246, 11.09.2010.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-391/10) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2007/36/EG — Utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag — Underlåtenhet att fullständigt införliva direktivet inom den föreskrivna fristen)

(2011/C 103/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och L. de Schieter de Lophem)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: M. Jacobs och J.-C. Halleux)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen anta eller lämna underrättelse om nödvändiga bestämmelser för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, s. 17)

Domslut

1. Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 274, 9.10.2010.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-395/10) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2007/2/EG — Miljöpolitik — Infrastruktur för rumslig information — Utbyte och uppdatering av uppgifter i elektroniskt format — Underlåtelse att vidta nationella införlivandeåtgärder)

(2011/C 103/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och V. Peere)

Svarande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och S. Menez)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, s. 1)

Domslut

1. Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.
2. Republiken Frankrike förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 274, 9.10.2010.

Överklagande ingett den 29 januari 2010 av Antoni Tomasz Uznański av det beslut som förstainstansrätten (åttonde avdelningen) meddelade den 27 november 2009 i mål T-348/09, Uznański mot Polen

(Mål C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Antoni Tomasz Uznański (ombud: A. Nowak, advokat)

Övrig part i målet: Republiken Polen

Domstolen (sjunde avdelningen) har i beslut av den 19 november 2010 ogillat överklagandet.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Waldemar Hudzinski mot Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Mål C-611/10)

(2011/C 103/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Waldemar Hudzinski

Motpart: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Tolkningsfråga

Ska artikel 14a.1 a i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den medlemsstat, som enligt denna bestämmelse inte är behörig, får bevilja en på dess territorium tillfälligt verksam arbetstagare en familjeförmån enligt sin nationella lagstiftning trots att varken arbetstagaren eller ens hans barn bor eller stadigvarande vistas i den icke behöriga medlemsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda och deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i ändrad lydelse.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 23 december 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak mot Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Mål C-612/10)

(2011/C 103/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jaroslaw Wawrzyniak

Motpart: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 14.1 a i förordning nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så, att en medlemsstat som inte är behörig enligt förordningen, till vilken en arbetstagare utsänds och i vilken arbetstagarens barn inte är bosatta, i vart fall inte är behörig att bevilja den utsända arbetstagaren familjeförmåner när utsändandet till nämnda medlemsstat inte leder till en rättsförlust för arbetstagaren?

2. För det fall denna fråga ska besvaras nekande:

Ska artikel 14.1 a i förordning nr 1408/71 tolkas så att den medlemsstat som inte är behörig till vilken en arbetstagare har utsänts, i vart fall endast är behörig att bevilja familjeförmåner om det har fastställts att arbetstagaren saknar rätt till jämförbara familjeförmåner i den andra medlemsstaten?

3. För det fall också denna fråga ska besvaras nekande:

Utgör gemenskaps- eller unionsrättsliga bestämmelser hinder för en nationell lagbestämmelse som 65 § 1 första meningen nr 2 EStG jämförd med 65 § 2 EStG, enligt vilken det inte föreligger en rätt till familjeförmåner när motsvarande förmåner betalas ut i utlandet eller skulle betalas ut om en begäran härom framställdes?

4. För det fall denna fråga ska besvaras jakande:

Hur ska den kumulation som uppstår på detta sätt av rättigheten i den behöriga staten, vilken också är den medlemsstat i vilken barnen är bosatta, och rättigheten i den stat som inte är behörig, i vilken barnen saknar bosättning, lösas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i ändrad och uppdaterad lydelse.

Talan väckt den 29 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-625/10)

(2011/C 103/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt

— artikel 6.3 i och bilaga II till direktiv 91/440/EEG i ändrad lydelse ⁽¹⁾ och artikel 14.2 i direktiv 2001/14/EG ⁽²⁾,

— artikel 6.2–6.5 i direktiv 2001/14/EG, och

— artikel 11 i direktiv 2001/14/EG

genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra det första järnvägspaketet, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har åberopat två grunder till stöd för sin talan.

För det första har svaranden inte iakttagit alla de skyldigheter som följer av första järnvägspaketet. Enligt dessa krävs att de enheter som bedriver järnvägstrafik (i Frankrike SNCF) avskiljs från dem som har i uppdrag att förvalta infrastrukturen (i Frankrike RFF). Vidare krävs det att de så kallade "nödvändiga" uppgifterna tilldelning av järnvägskapacitet, uttag av infrastrukturavgifter och beviljandet av tillstånd sköts av oberoende organ. SNCF har emellertid ansvaret för vissa nödvändiga uppgifter när det gäller tilldelningen av tåglägen, uppgifter som utförs av avdelningen Direction des Circulations Ferroviaires (DCF). Denna specialiserade avdelning är inte fristående från SNCF, vare sig i rättsligt hänseende eller vad gäller organisation och personal.

För det andra har, enligt kommissionen, kraven i direktiv 2001/14/EG om verksamhetsstyrning genom kvalitetskrav på utförande avseende systemet med avgifter för tillgång till järnvägsinfrastrukturen inte har införlivats på ett korrekt och fullständigt sätt genom de nationella bestämmelserna. Den franska lagstiftningen är också problematisk på grund av att det finns för få incitament att sänka kostnaderna för att tillhandahålla infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, s. 25; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 45)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 29).

Överklagande ingett den 28 december 2010 av Kalliope Agapiou Joséphidès av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 21 oktober 2010 i mål T-439/08, Agapiou Joséphidès mot kommissionen och EACEA

(Mål C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Kalliope Agapiou Joséphidès (ombud: advokaterna C. Joséphidès och H. Joséphidès)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 21 oktober 2010 i mål T-439/08,
- ogiltigförklara det beslut som genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur (EACEA) fattade den 1 augusti 2008 om avslag på klagandens ansökan om tillgång till vissa handlingar i akt nr 07/0122 angående beviljande av stöd till Cyperns universitet för upprättande av ett Jean Monnet-centrum,
- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 3749 av den 8 augusti 2007 angående det individuella beslutet om beviljande av stöd inom ramen för Programmet för livslångt lärande, delprogrammet Jean Monnet,
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför flera grunder till stöd för sitt överklagande.

Kalliope Agapiou Joséphidès gör gällande att tribunalen har åsidosatt klagandens allmänna personliga rätt att få tillgång till handlingar som rör honom, principen om öppenhet, vilken kommer till uttryck i artiklarna 1 andra stycket EU och 6 EU, artikel 255 EG och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artiklarna 8, 41.2 b, 42 och 52.6). Tribunalen har gjort sig skyldig till rättegångsfel genom att inte beakta de hänvisningar till stadgan om de grundläggande rättigheterna som klaganden anförde vid den muntliga förhandlingen och genom att inte beakta Republiken Cyperns ombudsmans slutsatser av den 3 juni 2009 angående Cyperns universitets beslut att avslå ansökan om tillgång till samma omtvistade handlingar som dem som motparterna innehar.

Klaganden gör gällande att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning dels när den fann att genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur var behörigt att handlägga den bekräftande ansökan om tillgång till

handlingarna, dels när den ogillade klagandens invändning om rättsstridighet vad gäller det beslut som fattats av EACEA:s direktion.

Klaganden gör dessutom gällande att tribunalen har åsidosatt flera bestämmelser i förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾, eftersom den tolkade bestämmelserna överdrivet snävt och i strid med de principer som slagits fast i rättspraxis.

Vidare anför klaganden att tribunalen har åsidosatt lojalitetsprincipen, koherensprincipen, principen om god förvaltningssed och principen om motivering.

Slutligen gör klagande gällande att tribunalen har gjorts sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte pröva frågan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2007) 3749 av den 8 augusti 2008.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 29 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-627/10)

(2011/C 103/23)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Støvlbæk och D. Kukovec)

Svarande: Republiken Slovenien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Slovenien, med avseende på genomförandet av det första järnvägspaketet, inte uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 6.3 och bilaga II i direktiv 91/440/EEG⁽¹⁾ i dess ändrade lydelse, artikel 14.2 i direktiv 2001/14/EG⁽²⁾, artiklarna 6.2–6.5, 7.3, 8.1 och 11 i direktiv 2001/14/EG och artikel 30.1 i direktiv 2001/14/EG, och
- förplikta Republiken Slovenien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen uppfyller inte Republiken Slovenien de krav som föreskrivs i artikel 6.3 och bilaga II i direktiv 91/440/EEG i dess ändrade lydelse och artikel 14.2 i direktiv 2001/14/EG på grund av att infrastrukturförvaltaren, som i sin tur tillhandahåller järnvägstransporttjänster, styr tågtrafiken och följaktligen är involverad i beslutsprocessen för tilldelning av tågslägen, det vill säga tilldelningen av infrastrukturkapacitet.

Kommissionen anser att Republiken Slovenien inte heller har iakttagit sina skyldigheter enligt artikel 6.2–6.5 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har säkerställt stimulansåtgärder för att sänka kostnaderna för tillhandahållandet av infrastruktur samt nivån på tillträdesavgifter.

Därtill hävdar kommissionen att Republiken Slovenien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.3 i direktiv 2001/14/EG, då den inte har föreskrivit en beräkningsmetod som kan säkerställa att avgiften för minimipaketet av tillträdes-tjänster och för bantillträdestjänsterna motsvarar den kostnad som uppstår som en direkt följd av den tågtrafik som bedrivs.

Republiken Slovenien har dessutom, enligt kommissionen, åsidosatt sina förpliktelser enligt artikel 11 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har infört ett system för att förbättra effektiviteten genom vilket järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltaren motiveras till att reducera driftsafbrotten till ett minimum och förbättra järnvägsnätets prestanda.

Vidare har Republiken Slovenien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i direktiv 2001/14/EG, genom att i dess lagstiftning inte föreskriva en kontroll av om ett specifikt markandssegment tål prishöjningar för att uppnå full kostnadstäckning för infrastrukturförvaltarens kostnader.

Kommissionen gör avslutningsvis gällande att Republiken Slovenien har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 30.1 i direktiv 2001/14/EG, eftersom den inte har inrättat ett regleringsorgan som i fråga om beslutsfattande är oberoende i förhållande till infrastrukturförvaltaren och sökanden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv av den 29 juli 1991 om utvecklingen av gemenskapens järnvägar (EGT L 237, s. 25).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 januari 2011 — brottmål mot Titus Alexander Jochen Donner

(Mål C-5/11)

(2011/C 103/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Part(er) i brottmålet vid den nationella domstolen

Titus Alexander Jochen Donner

Ytterligare deltagare i rättegången: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 34 och 36 FEUF, i vilken fri rörlighet för varor regleras, tolkas så, att de utgör hinder mot straffansvar som följer av en tillämpning av bestämmelser i nationell strafflagstiftning avseende medhjälp till otillåten spridning av upphovsrättsligt skyddade verk, när vid en gränsöverskridande försäljning av ett i Tyskland upphovsrättsligt skyddat verk,

— detta verk importerats till Tyskland från en medlemsstat i Europeiska unionen och den faktiska förfoganderätten till verket överförs på honom, men

— äganderättsövergången har ägt rum i en annan medlemsstat i vilken verket inte omfattades av något upphovsrättsligt skydd eller detta inte kunde göras gällande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 17 januari 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A mot Fazenda Pública

(Mål C-25/11)

(2011/C 103/25)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 23 CIVA förenlig med artiklarna 17.2, 17.5 och 19 i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 ⁽¹⁾ (sjätte direktivet)?

2. Om svaret är jakande: Är det förenligt med artikel 17.2, 17.5 och 19 i sjätte direktivet att på grundval av ett icke skattepliktigt stöd till nämnda sektor (inputs), enligt nämnda artikel 23 CIVA, fastställa en särskild avdragsgill andel med avseende på mervärdesskatt för skattskyldiga som — om så enbart på grundval av en uppdelning av rörelsegrenarna — enbart utför skattepliktiga transaktioner?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s.1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1 s. 28).

Talan väckt den 21 januari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-34/11)

(2011/C 103/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Guerra e Andrade och A. Alcover San Pedro)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa genom att inte se till att koncentrationerna av PM10 i luften inte överskrider de gränsvärden som avses i artikel 13 i direktivet, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Med beaktande av de anmärkningar som kommissionen framställt i sitt beslut av den 26 november 2009 och de uppgifter som lämnats av Portugal, av vilka det framgår att gränsvärdena för PM10 alljämt överskrider i vissa zoner och tätbebyggelse och att det finns en tendens till att gränsvärdena kommer att överskridas på lång sikt, anser kommissionen att den portugisiska staten inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 13 i direktiv 2008/50/EG, såvitt avser tätorterna och områdena i Braga, kustområdet vid Porto, storstadsområdet norra Lissabon och storstadsområdet södra Lissabon.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Förenade kungariket) den 21 januari 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation mot Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-35/11)

(2011/C 103/27)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Test Claimants in the FII Group Litigation

Motparter: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

1. Avser hänvisningarna till "skattesats" och "de olika beskattningsnivåerna" i punkt 56 i domstolens dom av den 12 december 2006 i mål C-446/04, Test Claimants in the FII Group Litigation (REG 2006, s. I-11753),
 - a) enbart lagstadgade eller nominella skattesatser, eller
 - b) den effektiva skattesats som betalats samt lagstadgade eller nominella skattesatser, eller
 - c) har de någon annan betydelse, och i så fall vilken?
2. Har det någon betydelse för domstolens svar på frågorna 2 och 4 i mål C-446/04 om,
 - a) utländsk inkomstskatt för juridiska personer inte (eller endast delvis) betalas av bolag som saknar hemvist i landet som lämnar utdelning till bolag med hemvist i landet, utan utdelningen lämnas från vinster som innefattar utdelning som lämnats av bolagets direkta eller indirekta dotterbolag med hemvist i en medlemsstat och vars utdelning lämnades från vinster som redan beskattats i denna stat, och/eller
 - b) förskottsbetalning av inkomstskatt för juridiska personer (advance corporation tax, ACT) inte görs av bolaget med hemvist i landet — vilket erhåller utdelning från ett bolag som inte har hemvist i landet — utan görs av dess direkta eller indirekta moderbolag som har hemvist i landet när detta erhåller vinstutdelning från det mottagande bolaget, en vinstutdelning som direkt eller indirekt innefattar utdelningen?
3. Under de förutsättningar som anges i fråga 2b ovan, har det bolag som förskottsbetalar inkomstskatt för juridiska personer något anspråk på återbetalning av belopp som påförts utan grund (San Giorgio⁽¹⁾) eller endast ett anspråk på skadestånd (Brasserie du Pêcheur och Factortame⁽²⁾)?
4. För det fall den aktuella nationella lagstiftningen inte enbart är tillämplig på sådana situationer där moderbolaget har ett bestämmande inflytande över det bolag som lämnar utdelningen, kan ett bolag med hemvist i landet stödja sig på artikel 63 FEUF (f d artikel 56 EG) med avseende på utdelning som erhållits från ett dotterbolag som bolaget har ett bestämmande inflytande över och som har hemvist i tredjeland?

5. Äger domstolens svar på tolkningsfråga 3 i mål C-446/04 även tillämpning om dotterbolagen utan hemvist i landet, till vilka ingen överföring kunde ske, inte beskattas i den medlemsstat där moderbolaget har hemvist?

(¹) Mål 199/82, Amministrazione delle Finanze dello Stato, (REG 1983, s. 3595; svensk specialutgåva, volym 7, s. 389)

(²) Förenade målen C-46/93 och C-48/93, Basserie du Pêcheur och Factortame, (REG 1996, s. I 1029)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel d'Amiens (Frankrike) den 31 januari 2011 — brottmål mot Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Mål C-42/11)

(2011/C 103/28)

Rättegångsspråk: franska

Nationell domstol

Cour d'appel d'Amiens

Part i målet vid den nationella domstolen

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Tolkningsfrågor

1. Utgör principen om icke-diskriminering i artikel 12 EG (nu artikel 18 FEUF) hinder mot en sådan nationell bestämmelse som artikel 695-24 i straffprocesslagen, som innebär att det är möjligt att vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av en frihetsberövande åtgärd endast då den eftersökte är fransk medborgare, och de behöriga franska myndigheterna åtar sig att ombesörja verkställigheten?
2. Har ... genomförandet i nationell rätt av det skäl till att vägra verkställighet som föreskrivs i artikel 4.6 i rambeslutet (¹) överlämnats till medlemsstaterna eget skön eller är genomförandet tvingande, och kan en medlemsstat i synnerhet anta en bestämmelse som medför diskriminering på grund av nationalitet?

(¹) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, s. 1).

Talan väckt den 1 februari 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-46/11)

(2011/C 103/29)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Petrova och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16.1 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (¹) genom att inte på ett korrekt sätt genomföra de villkor som uppställs i denna bestämmelse för tillämpning av undantag, och

— förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har gjort gällande att Republiken Polen i polsk rätt inte på ett korrekt sätt har genomfört de villkor som anges i artikel 16.1 i direktiv 92/43/EEG för att tillämpa undantagen från förbuden när det gäller skyddet för vissa arter av fåglar och andra djur.

För det första medges enligt två förordningar angående skydd för vilda djur och växter som antagits av miljöministern, nämligen i § 7 första stycket respektive § 8, ett allmänt undantag från förbuden när det gäller skyddet för vissa arter (såsom exempelvis förbudet mot att avsiktligt döda eller fånga djur med mera), beträffande verksamhet har samband med driften av ett rationellt jordbruk, skogsbruk eller fiske. Någon möjlighet att bevilja ett sådant undantag förekommer inte i artikel 16.1 i direktiv 92/43/EEG.

För det andra har tillämpningsområdet för möjligheten enligt artikel 52.2 femte stycket i lagen om naturskydd att göra undantag från förbuden när det gäller skyddet för vissa djurarter "för att förhindra skador särskilt inom jordbruk, skogsbruk och fiske" fått en vidsträcktare utformning än det undantag som anges i artikel 16.1 b i direktiv 92/43/EEG.

För det tredje har tillämpningsområdet för möjligheten enligt artikel 56.2 andra stycket i lagen om naturskydd att göra undantag från förbuden när det gäller skyddet för vissa arter, där det föreskrivs att "det är nödvändigt för att begränsa allvarliga skador för ekonomin, särskilt beträffande jordbruk, skogsbruk och fiske", fått en vidsträcktare utformning än det är undantag som anges i artikel 16.1 b i direktiv 92/43/EEG.

För det fjärde följer det av förordning av den 28 september 2004 om skydd för vilda djur, att dödandet, infångandet med mera av utter (Lutra lutra), vilka uppträder inom områden som avsatts för dammar för fiskodling, är tillåtet, trots att det är fråga om en art för vilken ett strikt skydd gäller enligt bilaga IV till direktiv 92/43/EEG.

(¹) EGT L 206, s. 7

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 2 februari 2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

(Mål C-48/11)

(2011/C 103/30)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Part i förfarandet: A Oy

Tolkningsfråga

Ska byte av andelar, vid vilket ett finländskt aktiebolag överlåter andelarna i ett till detta hörande bolag till ett norskt bolag (som är ett aksjeselskap) och i gengäld får andelar som har emitterats av det norska bolaget, med hänsyn till artiklarna 31 och 40 i EES-avtalet behandlas neutralt så att beskattningen sker på samma sätt som om bytet ägde rum mellan inhemska bolag som är hemmahörande i medlemsstaterna i Europeiska unionen?

Överklagande ingett den 4 februari 2011 av Fernando Marcelino Victoria Sánchez av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 17 november 2010 i mål T-61/10

(Mål C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (ombud: P. Suarez Plácido, abogado)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) fattade den 17 november 2010, även såvitt avser beslutet att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna, fastslå att den passivitetstalan som väckts av Fernando Marcelino Victoria Sánchez kan tas upp till sakprövning och att den inte uppenbart saknar grund.

— i överensstämmelse med ovanstående pröva klagandens talan i sak, alternativt återförvisa målet till tribunalen för prövning, sedan det fastslagits att målet kan prövas i sak, samt förplikta svarandeinstitutionerna i förstainstans att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört följande:

1. Åsidosättande av artikel 44 i tribunalens rättegångsregler, i den mån den ansökan genom vilken förfarandet inleddes innehåller föremålet för talan och en kortfattad framställning av grunderna för denna samt slutligen de aktuella yrkandena, vilket klart framgår av att det i ansökan yrkas att det ska "slås fast att Europaparlamentets och kommissionens underlåtenhet att besvara den fråga som ställts i skrivelse av 6 oktober 2009 strider mot gemenskapsrätten och att nämnda institutioner ska åläggas att vidta rättelse".
2. Åsidosättande av artikel 20.2 d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (f.d. artikel 17 FEG), artikel 24 FEUF (f.d. artikel 21 FEG), artikel 227 FEUF (f.d. artikel 194 FEG), i överensstämmelse med artikel 58 i stadgan för Europeiska unionens domstol. Dessa bestämmelser ska ses i samband med Fernando Marcelino Victoria Sánchez framställning till Europaparlamentet år 2008, i vilket han uppmärksammade parlamentet på den risk som en spansk medborgare löper, som dristar sig att anmäla politisk korruption och skattebedrägeri i denna medlemsstat. Till framställningen till parlamentet bifogades ett kontrakt undertecknat av viktiga personer i hans land, inbegripet en advokat som gett sitt namn åt den största advokatbyrån i Spanien och Portugal, av vilket framgår hur samtliga dessa bedrar statskassan och medborgarna genom fiktiva bolag som staten inte har insyn i. Framställningen föranledde ingen åtgärd och ingen spansk Europaparlamentariker svarade på de efterföljande framställningar om stöd som klaganden sände — genom 10 elektroniska meddelanden — i vilka denne ber sina företrädare i parlamentet att samarbeta för att skydda honom från de hot han mottagit.
3. De aktuella institutionerna har kränkt de grundläggande rättigheter som återges i artikel 6 FEU och i artiklarna 20 och 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Europeiska kommissionen har genom att underlåta att vidta åtgärder med anledning av skrivelsen av den 6 oktober 2009 allvarligt åsidosatt artikel 6 FEU, eftersom denna institution måste lägga vikt vid ett område för demokratisk samexistens för samtliga europeer, respektera allas lika tillgång till unionens institutioner och garantera tillgången till en effektiv domstolsprövning, så att inte skattebedrägeri eventuellt blir en omständighet som Europeiska

domstolen för de mänskliga rättigheterna får avgöra, vilken har funnit att skattebetalare lider indirekt skada. Klaganden har vidare uppmärksammat den bristande rättsäkerhet i gemenskapsrätten som de efterföljande spanska domstolsbesluten utgår ifrån, vilka bortser från påpekandena från klagandens juridiska ombud för att Europarätten ska följas, närmare bestämt domstolens dom i mål C-570/07 och C-571/07 ⁽¹⁾ om etableringsfriheten för apotek i Spanien.

4. Åsidosättande av artiklarna 265 FEUF och 266 FEUF, i den mån det yrkades i förfarandet vid tribunalen att det skulle fastslås att parlamentets och kommissionens underlåtenhet att besvara klagandens framställning av den 6 oktober 2009

stred mot gemenskapsrätten och att nämnda institutioner skulle föreläggas att vidta rättelse, och detta *ex lege* med tillämpning av påbudet i artikel 266 FEUF, om att den institution vars rättsakt har förklarats ogiltig eller vars underlåtenhet att agera har förklarats strida mot fördragen ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa domen från Europeiska unionens domstol, i detta fall avhjälpa sin underlåtenhet genom att besvara framställningen i skrivelsen av den 6 oktober 2009.

⁽¹⁾ Dom av den 1 juni 2010, REG 2010, s. I-0000.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 18 februari 2011 — P.P.TV mot harmoniseringsbyrån(Mål T-118/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsordmärket PPT — Det äldre nationella figurmärket PPTV — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009))

(2011/C 103/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabon, Portugal) (ombud: advokaterna I. de Carvalho Simões och J.M. Conceição Pimenta)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis av S. Laitinen, därefter av D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Rentrak Corp. (Portland, Oregon, Förenta staterna)

Saken

Talan väckt mot det beslut som fattas av den första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 17 januari 2007 (ärende R 1040/2005-1) avseende ett invändningsförfarande mellan P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA och Rentrak Corp.

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — FIFA mot kommissionen(Mål T-385/07) ⁽¹⁾

(TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Konungariket Belgien avseende evenemang av särskild vikt för det belgiska samhället — Fotbolls-VM — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG och 49 EG — Äganderätt)

(2011/C 103/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Schweiz) (ombud: inledningsvis R. Denton, E. Batchelor och F. Young, solicitors och advokaten A. Barav, därefter E. Batchelor, A. Barav, advokaten D. Reymond och F. Carlin, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Montaguti och N. Yerrell, biträdda av J. Flynn, QC, och L. Maya, barrister)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (ombud: L. Van den Broeck och C. Pochet, biträdda av advokaterna J. Stuyck, A. Berenboom och A. Joachimowicz), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och J. Möller) och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson och L. Seeboruth, biträdda inledningsvis av T. de la Mare, barrister, därefter av B. Kennelly, barrister)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/479/EG av den 25 juni 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Belgien i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 180, s. 24).

Domslut

1. *Talan ogillas.*
2. *Fédération internationale de football association (FIFA) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

3. Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 315, 22.12.2007.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — UEFA mot kommissionen

(Mål T-55/08) (¹)

(TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i medlemsstaten — Europamästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 49 EG och 86 EG — Äganderätt)

(2011/C 103/34)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Union des associations européennes de football (UEFA) (Nyon, Schweiz) (företrädd av A. Bell, solicitor, K. Learoyd, solicitor, D. Anderson, QC, och B. Keane, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen (företrädd av F. Benyon och E. Montaguti, båda i egenskap av ombud, biträdda av J. Flynn, QC, och M. Lester, barrister)

Intervenier till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (företrädd av C. Pochet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten J. Stuyck) och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (inledningsvis företrädd av S. Behzadi-Spencer och V. Jackson, därefter av S. Behzadi-Spencer och L. Seeboruth, båda i egenskap av ombud, biträdda av T. de la Mare och B. Kennelly, barristers)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Union des associations européennes de football (UEFA) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3. Konungariket Belgien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — FIFA mot kommissionen

(Mål T-68/08) (¹)

(TV-sändningar — Artikel 3a i direktiv 89/552/EEG — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i medlemsstaten — Fotbolls-VM — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med gemenskapsrätten — Motivering — Artiklarna 43 EG, 49 EG och 86 EG — Äganderätt)

(2011/C 103/35)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fédération internationale de football association (FIFA), Zürich (Schweiz) (inledningsvis företrädd av E. Batchelor, solicitor, F. Young, solicitor, A. Barav, avocat, D. Reymond, avocat, och F. Carlin, barrister, därefter av E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond och F. Carlin)

Svarande: Europeiska kommissionen (inledningsvis företrädd av F. Benyon, E. Montaguti och N. Yerrell, därefter av F. Benyon och E. Montaguti, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av J. Flynn, QC, och M. Lester, barrister)

Intervenier till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (företrädd av C. Pochet, i egenskap av ombud, biträdd av advokaterna J. Stuyck och A. Joachimowicz), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (inledningsvis företrädd av S. Behzadi-Spencer och V. Jackson, därefter av S. Behzadi-Spencer och L. Seeboruth, samtliga i egenskap av ombud, inledningsvis biträdda av T. de la Mare, barrister, därefter av B. Kennelly, barrister)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12).

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Fédération internationale de football association (FIFA) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

3. Konungariket Belgien och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 107, 26.4.2008.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Formula One Licensing mot harmoniseringsbyrån — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Mål T-10/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket F 1-LIVE — Det äldre gemenskapsfigurmärket och de äldre nationella och internationella ordmärkena F 1 och F 1 Formula 1 — Överklagandenämndens avslag på invändningen — Relativa registreringshinder — Artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 8.1 b och 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009))

(2011/C 103/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna B. Klingberg och K. Sandberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermudas) (ombud: inledningsvis advokaterna T. de Haan och J.-J. Evrard, därefter advokaten T. de Haan)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 16 oktober 2008 (ärende R 7/2008-1) om ett invändningsförfarande mellan Racing-Live SAS och Formula One Licensing BV.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Formula One Licensing BV ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods mot rådet

(Mål T-122/09) (¹)

(Dumping — Import av beredda eller konserverade citrusfrukter med ursprung i Folkrepubliken Kina — Rätten till försvar — Motiveringsskyldighet — Principen om god förvaltningssed — Artiklarna 15.2, 20.4 och 20.5 i förordning (EG) nr 384/96 (nu artiklarna 15.2, 20.4 och 20.5 i förordning (EG) nr 1225/2009))

(2011/C 103/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd (Liuaotown, Sanmen County, Kina), och Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (Dangyang City, Kina) (ombud: F. Carlin, barrister, A. MacGregor, solicitor, samt advokaterna N. Niejahr och Q. Azau)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: J.-P. Hix och R. Szostak, inledningsvis biträdda av advokaterna G. Berrisch och G. Wolf, därefter av G. Berrisch)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: H. van Vliet och C. Clyne)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 350, s. 35), i den mån som den berör sökandena.

Domslut

1. Rådets förordning (EG) nr 1355/2008 av den 18 december 2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) med ursprung i Folkrepubliken Kina ogiltigförklaras i den mån som den berör Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd och Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.
2. Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods ska bära hälften av sina rättegångskostnader.
3. Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta hälften av Zhejiang Xinshiji Foods och Hubei Xinshiji Foods rättegångskostnader.

4. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 141, 20.6.2009.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — J & F Participações mot harmoniseringsbyrån — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Mål T-324/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av figurmärket Friboi som gemenskapsvarumärke — Det tidigare nationella ordmärket FRIBO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009)

(2011/C 103/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: J & F Participações SA (Sorocaba, Brasilien) (ombud: advokaten A. Fernández Fernández-Pacheco)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Förenade kungariket)

Saken

Talan väckt mot det beslut första överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån antog den 22 april 2009 (ärende R 824/2008-1) avseende ett invändningsförfarande mellan Fribo Foods Ltd och Agropecuaria Friboi, Ltda.

Domslut

1. Talan ogillas.
2. J & F Participações SA förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 256, 24.10.2009.

Tribunalens dom av den 17 februari 2011 — Ancco mot harmoniseringsbyrån — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Mål T-385/09) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ANN TAYLOR LOFT — Det äldre nationella ordmärket LOFT — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2011/C 103/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ancco, Inc. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: advokaten G. Triet)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid överklagandenämnden: Freche et fils associés (Paris, Frankrike)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 1 juli 2009 (ärende R 1485/2008-1) om ett invändningsförfarande mellan Freche et fils associés och Ancco, Inc.

Domslut

1. Det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) meddelade den 1 juli 2009 (ärende R 1485/2008-1) ogiltigförklaras.
2. Talan avisas i övrigt.
3. Harmoniseringsbyrån ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 282, 21.11.2009.

Talan väckt den 28 september 2010 — Brendan Gill mot kommissionen

(Mål T-471/10)

(2011/C 103/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Brendan Gill (Lifford, Irland) (ombud: A.M. Collins SC, N.J. Travers, Barrister och D.P. Barry, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut, vilket delgavs genom handling K(2010) 4752 av den 13 juli 2010 som en skrivelse till Irland och delgavs sökanden den 16 juli 2010, att avslå ansökningar om säkerhetstonnage för att förlänga MFV Brendelen och ersätta den förlängda MFV Brendelen med ett föreslaget nytt pelagiskt fiskefartyg och ersätta beslutet om dessa ansökningar i kommissionens beslut nr 2003/245 av den 4 april 2003 på begäran till kommissionen att öka målsättningen FUP IV för att beakta säkerhetsförbättringar, navigation till havs, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden för fartyg med en total längd av över tolv meter (EUT L 90, 2003, s. 48) som ogiltigförklarats beträffande sökanden genom tribunalens dom av den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mot kommissionen, (REG 2006, s. II-1699), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan har sökanden med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av kommissionens beslut delgivet genom handling K(2010) 4752 av den 13 juli 2010 som en skrivelse till Irland och delgavs sökanden den 16 juli 2010, att avslå ansökningar om säkerhetstonnage för att förlänga MFV Brendelen och ersätta den förlängda MFV Brendelen med ett föreslaget nytt pelagiskt fiskefartyg och ersätta beslutet om dessa ansökningar i kommissionens beslut nr 2003/245 av den 4 april 2003 på begäran till kommissionen att öka målsättningen FUP IV för att beakta säkerhetsförbättringar, navigation till havs, hygien, produktkvalitet och arbetsförhållanden för fartyg med en total längd av över tolv meter (EUT L 90, 2003, s. 48) som ogiltigförklarats beträffande sökanden genom tribunalens dom av den 13 juni 2006 i de förenade målen T-218/03–T-240/03, Boyle m.fl. mot kommissionen, (REG 2006, s. II-1699).

Till stöd för sin talan har sökanden anfört följande:

För det första att svaranden agerade utan rättslig grund. Artikel 4.2 i rådets beslut 97/413/EG av den 26 juni 1997 om mål och närmare bestämmelser för omstrukturering av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa (EGT L 175, s. 27) utgör fortfarande rättslig grund för det angripna beslutet och kommissionen saknade därför rättslig grund för att fatta beslutet *ad hoc*.

För det andra att kommissionen åsidosatte väsentliga formföreskrifter. Klaganden har hävdade att det angripna beslutet, enligt rådets beslut 97/413 skulle ha antagits enligt förvaltningskommittéförfarandet och att kommissionen åsidosatte väsentliga formföreskrifter genom att fatta beslutet *ad hoc*.

Sökanden har för det tredje hävdade att kommissionen överskred sina befogenheter genom att i det angripna beslutet feltolka artikel 4.2 i rådets beslut 97/413/EG, i synnerhet som kommissionen grundade bedömningen på irrelevanta kriterier och bortsåg från definitionen av fiskeansträngning i rådets beslut 97/413/EG och gemenskapens fiskerilagstiftning som var tillämplig vid tidpunkt då sökanden ansökte om säkerhetstonnage i december 2001.

Sökanden har vidare gjort gällande att en uppenbart oriktig bedömning gjordes i ett antal avseenden i det angripna beslutet vid bedömningen av sökandens ansökan om säkerhetstonnage. I synnerhet kommissionens avslag på sökandens ansökan på grund av större volym under huvuddäcket på det föreslagna nya fartyget jämfört med Brendelen är uppenbart felaktigt, liksom antagandet att det föreslagna nya fartygets fiskeansträngning skulle bli större än det ursprungliga och förlängda Brendelen.

Sökanden har slutligen hävdade att kommissionen åsidosatte sökandens rätt till likabehandling. Kommissionens avslag på ansökan på grund av den större volymen under huvuddäcket på det föreslagna nya fartyget innebär en stor skillnad i behandlingen som är liktydig med otillåten diskriminering av honom jämfört med det helt annorlunda tillvägagångssätt som tillämpades beträffande vissa av de ansökningar om ytterligare säkerhetstonnage som bifölls i beslut nr 2003/245 och jämfört med en av de ansökningar som först avlogs i det beslutet, men därefter bifölls i beslutet i kommissionens handling K(2010) 4765 av den 13 juli 2010.

**Talan väckt den 24 januari 2011 — Verenigde
Douaneagenten BV mot kommissionen**

(Mål T-32/11)

(2011/C 103/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten J. van der Meché)

Svarande: Europeiska unionen, företrädd av Europeiska kommissionen

Sökandenas yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut på de grunder som anges nedan.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar att Europeiska kommissionens beslut (REK 02/09) av den 1 oktober 2010 ska ogiltigförklaras.

Kommissionen har med stöd av artikel 220.2 b i förordning nr 2913/92⁽¹⁾ och artikel 871 i förordning nr 2454/93⁽²⁾ fastslagit att sökanden handlade i god tro och följde alla bestämmelser i gällande lagstiftning i fråga om tulldeklarationen, men att behöriga myndigheter inte har begått något misstag med följd att det inte kan beviljas någon eftergift med betalningen.

Enligt sökanden är det i föreliggande fall frågan om ett sådant fel som avses i artikel 220.2 b andra stycket i förordning nr 2913/92. I denna bestämmelse föreskrivs att om en vara erhåller förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete mellan tullmyndigheter som omfattar myndigheter i tredje land, ska ett ursprungsintyg som utfärdats av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett misstag som inte rimligen kunde ha upptäckts. Sökanden anser att så är fallet.

Vidare skulle nederländska tullmyndigheter vid efterkrav på tull bevisa att det felaktiga intyget kan hänföras till felaktiga uppgifter som lämnats av exportören.

Härav följer att utfärdandet av det felaktiga intyget av tullmyndigheterna i Curacao utgör ett sådant misstag som avses i artikel 220.2 b andra stycket i förordning nr 2913/92.

Kommissionen har dessutom vid sin undersökning slagit fast att sökanden varken har handlat med uppsåt eller att uppenbar vårdslöshet kan läggas sökanden till last men att det inte förelåg något särskilt skäl som kunde motivera att skulden eftergavs.

Sökanden har härvid anfört att beslutet om fritagelse i det angripna beslutet enligt artikel 239 i förordning nr 2913/92 inte har fattats inom den tidsfrist som föreskrivs i artikel 907 i förordning nr 2452/93. Följaktligen ska nederländska myndigheter bevilja eftergift.

Kommissionen har tillika inte följt det korrekta förfarandet vid sin undersökning, eftersom sökanden inte har hörts och inte beretts möjlighet till ett effektivt försvar, vilket strider mot rätten att bli hörd i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Dessutom föreligger det särskilda omständigheter, eftersom sökanden, som har åberopat artikel 220.2 b i förordning nr

2913/92, är beroende av handlingar som sökanden inte har i sin besittning och inte heller kan komma att få i sin besittning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2912/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Talan väckt den 26 januari 2011 — Kraft Foods Global Brands mot harmoniseringsbyrån — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Mål T-60/11)

(2011/C 103/42)

Ansökan är avfattad på spanska

Parter

Sökande: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Förenta staterna) (ombud: advokaten M. de Justo Bailey)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Fenaco Genossenschaft (Bern, Schweiz)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 11 november 2010 i ärende R 522/2010-1, och

— förplikta svaranden och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Fenaco Genossenschaft

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket SUISSE PREMIUM för varor och tjänster i klasserna 30, 31 och 42.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Figurmärket PREMIUM för varor i klass 30.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009, ⁽¹⁾ eftersom det finns risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

Talan väckt den 28 januari 2011 — Recombined Dairy System mot kommissionen

(Mål T-65/11)

(2011/C 103/43)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Danmark) (ombud: advokaterna T.K. Kristjánsson och T. Gønge)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1.2 och 1.4 i Europeiska kommissionens beslut av den 12 november 2010 (ärende K(2010) 7692 (REC 03/08)) som meddelats tullmyndigheten i Danmark (SKAT), genom vilket det konstateras att det är berättigat att i efterhand bokföra importtull, som omfattas av Konungariket Danmarks anmodan av den 6 oktober 2008, till ett belopp om 1 406 486,06 euro (10 492 385,99 DKK) och att det inte är berättigat att medge eftergift av importtull, som omfattas av Konungariket Danmarks anmodan av den 6 oktober 2008, till ett belopp om 1 234 365,24 euro (9 208 364,69 DKK), och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens konstaterande att bokföring i efterhand är berättigat och att det inte är berättigat att medge eftergift för de aktuella importtullarna grundas på en prövning av huruvida det föreligger misstag från myndigheternas sida enligt artikel 236, jämförd med artikel 220.2 b, och särskilda omständigheter enligt artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾.

I det angripna beslutet fann kommissionen

— att det inte föreligger något misstag från myndigheternas sida när det gäller två varor, för vilka sökanden har inhämtat bindande tulltaxeupplysningar (nedan kallat BTU),

— att det föreligger ett misstag från myndigheternas sida när det gäller en vara för vilken det, enligt tullmyndighetens upplysningar till sökanden, inte var nödvändigt med BTU, eftersom sökanden hade BTU för en vara som var identisk i tulltaxehänseende, och

— att det inte föreligger något misstag från myndigheternas sida när det gäller två andra varor, för vilka sökanden inte hade ansökt om BTU, eftersom varorna i tulltaxehänseende var identiska med varor för vilka sökanden hade inhämtat BTU.

Kommissionen fann även att det föreligger särskilda omständigheter när det gäller de två varorna med BTU och för den vara där sökanden har upplysts om att det inte var nödvändigt med BTU men att det inte föreligger särskilda omständigheter när det gäller de två sista varorna, eftersom sökanden inte har ansökt om BTU för dessa varor.

Som grund för sin talan har sökanden anfört följande.

1. Första grunden. Det föreligger misstag från myndigheternas sida när det gäller alla fem varor i hela perioden, eftersom myndigheternas klassificering under tulltaxenummer 3504 i utfärdade BTU har gett sökanden en berättigad förväntning om att klassificering under detta nummer var korrekt.
2. Andra grunden. Det föreligger särskilda omständigheter när det gäller de två varor, för vilka sökanden inte har ansökt om BTU, eftersom det ligger utanför den normala affärsrisken att tullmyndigheterna efter flera år ändrar sin tolkning av tulltaxan ⁽²⁾ med retroaktiv verkan.

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).

Överklagande ingett den 7 februari 2011 av Erika Lenz av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 december 2010 i mål F-80/09, Lenz mot kommissionen

(Mål T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Erika Lenz (Osnabrück, Tyskland) (ombud: advokaterna V. Lenz och J. Römer)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 14 december 2010 i mål F-80/09 i dess helhet,
- bifalla alla yrkanden som klaganden framställde i första instans, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört fyra grunder för sin överklagan.

1. Personaldomstolen har i punkt 29 i den överklagade domen återgett sakomständigheterna felaktigt och åsidosatt rättegångsreglerna.
 - Klaganden hävdar att personaldomstolen har accepterat den "motivering" som kommissionen använt i det omtvistade beslutet, trots att detta beslut inte förelåg på tyska, och klaganden därför uttryckligen inte godtagit detta. Personaldomstolen åsidosatte därmed såväl artikel 29 i personaldomstolens rättegångsregler som rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, s. 385; svensk specialutgåva, område 1, volym 1, s. 14). Enligt klagandens uppfattning visar punkt 29 i den överklagade domen inte bara att ett förfarandefel begåtts utan också att sakomständigheterna återgetts felaktigt.
2. Naturläkaryrket i Tyskland har beskrivits felaktigt.
 - Personaldomstolen gav en felaktig bild av tyska naturläkarens yrkesutövning
3. Sakomständigheter rörande hörande av ett vittne har återgetts felaktigt.
 - Klaganden gör gällande att personaldomstolen återgett sakomständigheter på ett felaktigt sätt, sakomständigheter som borde ha föranlett att ett vittne hördes. Personaldomstolen har i punkterna 20 och 45 i den överklagade domen felaktigt påstått att det i överklagandehandlingen talats om vilken ersättning det aktuella vittnet erhållit. Enligt klaganden gällde det hela emellertid hur arbetet gick till under den tid som vittnet arbetade med Europeiska unionens institutioners gemensamma sjukförsäkringssystem.
4. Vissa omständigheter har inte beaktats i domen.
 - Klaganden hävdar att vissa av hennes yttranden under den muntliga förhandlingen inte har återgetts av personaldomstolen i den överklagade domen och följaktligen inte har beaktats.

Talan väckt den 9 februari 2011 — Nath Kalsi mot harmoniseringsbyrån — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Mål T-80/11)

(2011/C 103/45)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Dwarka Nath Kalsi och Ajit Nath Kalsi (Agra, Indien) (ombud: advokaten J. Schmidt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgien)

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 19 november 2010 i ärende R 599/2010-1 och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärke innehållande orden RIDGE WOOD för varor och tjänster i klasserna 18, 24 och 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: American Clothing Associates NV

Varumärke eller kännetecknet som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket RIVER WOODS och figurmärken innehållande orden RIVER WOODS och River Woods för varor och tjänster i klasserna 18, 25 och 40.

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009⁽¹⁾, eftersom det inte råder någon förväxlingsrisk mellan de aktuella varumärkena; åsidosättande av artiklarna 15.1 och 42 i förordning (EG) nr 207/2009, eftersom det inte har styrkts att det äldre varumärket har nyttjats, samt åsidosättande av artikel 8.5 i förordning (EG) nr 207/2009, eftersom American Clothing inte har styrkt de påstådda omständigheterna tillräckligt för att det ska vara fråga om ett känt varumärke i den mening som avses i denna artikel.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Överklagande ingett den 11 februari 2011 av Luigi Marcuccio av den dom som personaldomstolen meddelade den 23 november 2010 i mål F-65/09, Luigi Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- under alla omständigheter upphäva den överklagade domen i dess helhet,
- fastslå att den handling som ingetts av Europeiska kommissionen under dagen för förhandlingen inte, och inte heller har kunnat, upptas till sakprövning *in hanc litem*,
- bifalla överklagandet i dess helhet, med avseende på samtliga yrkanden som framställts i första instans,
- förplikta motparten att ersätta samtliga rättegångskostnader i såväl förevarande förfarande som förfarandena i samtliga tidigare instanser,
- i andra hand, återförvisa målet till personaldomstolen för ny prövning i annan sammansättning.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande avser den dom som personaldomstolen meddelade den 23 november 2010. Genom den domen ogillades talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 5 augusti 2008, vilket antagits som en följd av förstainstansrättens dom

av den 10 juni 2008 i mål T-18/04, Marcuccio mot kommissionen (ej publicerad i rättsfallssamlingen). Vidare avsåg den talan som personaldomstolen ogillade att beslutet om avslag på det klagomål som framställdes med avseende på nämnda beslut skulle ogiltigförklaras samt att kommissionen skulle förpliktas att utbetala ett visst belopp såsom ersättning för den skada som påstods ha lidits på grund av nämnda beslut.

Klaganden åberopar fyra grunder till stöd för sitt överklagande.

1. Den första grunden avser att det begåtts vissa rättegångsfel och att personaldomstolen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, samt att rätten till försvar åsidosatts.
2. Den andra grunden avser att den som antagit det beslut som var föremål för talan om ogiltigförklaring i första instans saknade behörighet.
3. Den tredje grunden avser att beslutet att ogilla talan i första instans var bristfälligt motiverat.
4. Den fjärde grunden avser att den överklagade domen är rättsstridig på ett flertal punkter, bland annat vad avser följande: a) felaktig och orimlig tolkning och tillämpning och därigenom åsidosättande av rättsliga bestämmelser, b) åsidosättande av principen *patere legem quam ipse fecisti*, c) maktmissbruk och rättegångsfel, d) bristfällig motivering.

Talan väckt den 18 februari 2011 — BIA Separations mot kommissionen

(Mål T-88/11)

(2011/C 103/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BIA Separations d.o.o. (Ljubljana, Slovenien) (ombud: advokaten G. Berrisch och N. Chesaites, barrister)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens tysta avslag av den 10 december 2010 på sökandens bekräftande ansökan om att få tillgång till kommissionens beslut om samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska investeringsbanken angående *Risk-Sharing Finance Facility* (K(2008) 2181) och förslaget till kommissionsbeslut om ändring av samarbetsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Europeiska investeringsbanken angående *Risk-Sharing Finance Facility* (K(2008) 8058), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökanden en grund, nämligen att kommissionen åsidosatt artikel 296 FEUF genom att inte svara på sökandens bekräftande ansökan om tillgång till information inom den föreskrivna tidsfristen i artikel 8.1 och 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 43.

Talan väckt den 18 februari 2011 — Andersen mot kommissionen

(Mål T-92/11)

(2011/C 103/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Jørgen Andersen (Ballerup, Danmark) (ombud: advokaterna M. F. Nissen och G. Van de Walle de Ghelcke)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1.2 i kommissionens beslut av den 24 februari 2010 om avtal om trafik tjänster på grund av allmän trafikplikt mellan det danska transportministeriet och Danske Statsbaner (DSB) (statligt stöd C 41/08 (NN 35/08)) (EUT 2011 L 7, s. 1),

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden anfört tre grunder.

1. I den första grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning när den slog fast att den danska regeringen inte hade gjort någon uppenbart oriktig bedömning när det gäller klassificeringen av förbindelsen mellan Köpenhamn och Ystad som allmän trafik och genom att inbegripa den i systemet med avtal om allmän trafik. Sökanden anser att denna förbindelse på ett effektivt sätt har drivits av privata aktörer utan stöd och att förbindelsen därför inte ska ingå i avtal om allmän trafik.
2. I den andra grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning genom att inte besluta om återkrav av den oförenliga överkompensation som betalats till DSB på grund av den aktieutdelning som betalats till dess aktieägare, det vill säga den danska staten. Sökanden anser att betalning av utdelning från ett helägt statligt företag till staten inte utgör en rättsenlig mekanism för att motverka oförenlig överkompensation.
3. I den tredje grunden har sökanden gjort gällande att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig rättstillämpning genom att tillämpa förordning nr 1370/2007 ⁽¹⁾ i stället för förordning nr 1191/69 ⁽²⁾. Sökanden anser att på området för statligt stöd ska kommissionen tillämpa de bestämmelser som gällde vid tidpunkten då stödet beviljades.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, s. 1)

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 om medlemsstaternas åtgärder i fråga om allmän trafikplikt på järnväg, väg och inre vattenvägar (EGT L 156, s. 1)

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV